

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · udateret [19. nov. 1849] · til Johan Frederik og Regine Schlegel

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · udateret [19. nov. 1849] · til Johan Frederik og Regine Schlegel", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b127-txt-shoot-n159.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · udateret [19. nov. 1849] · til Johan Frederik og Regine Schlegel

Høistærede!

Indlagte Brev er fra mig (S. Kierkegaard) til – Deres Kone. –

Afgjør nu selv, om De vil overrække hende det eller ikke. Jeg kan jo dog ikke godt forsvare at nærme mig hende, mindst nu, da hun er Deres, hvorfor jeg heller aldrig har benyttet Leiligheden, der gennem en Række Aar har tilbudt sig, maaskee været tilbudt. – Min Mening er, at en Oplysning mit Forhold til hende betræffende nu kunde være hende tjenlig. Er dette ikke Deres Mening, maa jeg bede Dem at sende mig Brevet uaabnet tilbage men tillige at underrette hende derom. –

Dette Skridt, hvortil jeg følte mig religiøst forpligtet, har jeg villet gjøre, og skriftligt, fordi jeg maatte befrygte, at min marquerede Personlighed, der vistnok eengang har virket altfor stærkt, atter kunde være for stærkt virkende og saaledes enten paa den ene eller paa den anden Maade, forstyrrende.

Jeg har den Ære o: s: v:
S. K.

Din Faders Død har omstemt og bestemmet mig; jeg havde tænkt det anderledes.

Grusom var jeg, det er sandt; hvorfor? ja, det veed Du ikke.

Tiet har jeg, det er vist; kun Gud veed, hvad jeg har lidt – give Gud, at jeg ikke, selv nu, taler dog for tidligt!

Giftede mig kunde jeg ikke; selv om Du endnu var fri, jeg kunde det ikke.

Imidlertid, Du har elsket mig, som jeg Dig; jeg skylder Dig meget – og Du er nu gift: vel, jeg byder Dig, anden Gang, hvad jeg kan og tør og bør byde Dig: Forligelse.

Jeg gjør det skriftligt, for ikke at overraske eller overvælde Dig. Min Personlighed har maaskee eengang virket for stærkt; det skal ikke skee anden Gang. Men overvei for Gud i Himlens Skyld alvorligt, om Du tør indlade Dig derpaa, og i saa Fald om Du strax vil tale med mig eller først veksle nogle Breve.

Er Dit Svar: nei – nu, saa vilde Du, for en bedre Verdens Skyld, erindre, at jeg har gjort ogsaa dette Skridt.

Din Dig, i ethvert Tilfælde, som fra først af saa indtil dette Sidste,

oprigtigt og ganske hengivne
S. K.
Til

Frue Regine Schlegel.